

Ζερλέντου, Σημειώματα
 σουηδικῶν χρονικῶν, σ. 30

Γεωργίτσος

Μιχαήλ

Ὁ Κρούσιος (Annales Suevicae, φραγκούετη 1596, σ. 824) σημειώνει:

“Μηνὸς Αὐγούστου τρίτη (τοῦ ἔτους 1589) ἀφίκετο ἐν ταῦτα [ἐν Τυβίγγῃ]
 λύτρου χάριν [αἰδύο λέξεις ἑλληνιστὶ παρὰ Κρουσίῳ] ὁ Ἑλλήν Μιχαήλ
Γεωργίτσος Μακεδών [αἱ τρεῖς αὗται λέξεις ἑλληνιστὶ παρὰ Κρουσίῳ]. Ἐπὶ
 μακρὸν ἦν αἰχμάλωτος ἐν τοῖς κατέρχοις. Ἐλεγε δὲ ὅτι ὁ πρότερον πατριάρ-
 χης Θεόκλητος περέμενεν ἐν τοῖς Ἰβήρσι [ἡ λ. ἑλληνιστὶ] ἐν τῇ Ἀσίᾳ.
 ἀγαθὸς γάρ χριστιανὸς εἶναι [αἱ 4 λέξεις ἑλληνιστὶ].”